

Dialog på Dutrupgaard:

En bæredygtig flygtningepolitik er mulig

”Om du slår folk ihjel, eller om du giver dem nogle leveforhold, der er fuldstændig umulige, jeg kan ikke se forskellen”, sagde Stine Bosse, der er tidligere koncernchef i Tryg og formand for Europabevægelsen, søndag under et dialogmøde på Dutrupgaard ved Helsingør om bæredygtig flygtningepolitik. Vi står over for ”en gigantisk samvittighedsøvelse”, sagde hun.

”Hvis vi ikke gør noget og arbejder på at skabe løsninger i denne del af Europa”, advarede Stine Bosse. ”vil vi være indirekte medvirkende til, at det går politisk helt galt i Sydeuropa. Der er en lille bitte hårsbredde mellem det, vi foretager os lige nu, som er at lade Sydeuropa i stikken, til at kræfter i Sydeuropa vil sige, at okay, de vil ikke hjælpe os i nord, og vi har ingen penge. De (flygtningene, red.) vil blive lukket ind i lejre, hvor de kommer til at gå for lud og koldt vand og det, der er værre”.

Dutrupgaard er et dansk-norsk kultur mødested, og formålet med søndagens dialog var at diskutere, hvordan man skaber en bæredygtig flygtningepolitik.

Stine Bosse gav udtryk for den ”ønsketænkning”, at ”der alligevel i Europa er så meget hjerte og folkesjæl, at folk godt kan se, at når vi taler om flygtninge, kan dette her (EU-kommissionens forslag til ny fælles flygtningepolitik, red.) bane vejen for en anden debat”.

Ordstyreren mindede Stine Bosse om, at der er bred opbakning i den danske befolkning bag den stramme flygtningepolitik, regeringen fører.

”Det er jeg så træt af at høre hele tiden”, svarede Stine Bosse, der efterlyste ”ledere med mod og mands- eller kvindehjerte, der stiller sig op og forklarer, hvad det kommer til at betyde, hvis vi ikke kommer igennem med dette her”.

Lederen i Integrationsrådet i Helsingør, Carol Krogstrup, lavede en direkte sammenkobling af det globale og det lokale.

”Retorikkens tone har, især hvis den er meget negativ, en direkte indvirkning på, hvordan folk generelt ser på indvandrere, migranter og flygtninge, hvilket påvirker både deres evne til at blive integreret i job og den indsats, der gøres af lokale, som arbejder inden for integrationsområdet”, sagde hun.

Domprovst Anders Gadegaard fra Vor Frue Kirke i København sad i dialogmødets panel. Han foreslog, at man i Danmark bestræber sig på at enes om et mål på 5000 flygtninge om året, et brutto-tal for såvel kvoteflygtninge som godkendte asylsøgere.

”Tænk, hvis vi indrettede vores system på at håndtere 5000, så det var gennemtænkt, hvordan vi får det at fungere. Det ville øge tilslutningen, hvis folk kunne se, at kommunerne er i stand til at håndtere en sådan ramme”, forudså Anders Gadegaard. ”Vi har en pædagogisk, moralsk opdragelsesopgave. Hvis globaliseringen kan få os til at forstå, at verden er rykket tættere på, kan det godt være, at vi bliver mere menneskelige”.

Professor Thomas Gammeltoft-Hansen fra Københavns Universitet slog på flygtningenes retssikkerhed og var skeptisk ved et specifikt antal på 5000, for ”hvad sker der, hvis der nu kommer 5001?”, som han spurgte.

”Det handler ikke kun om, hvad der er bæredygtigt for os. Hvad med situationen i de første modtagerlande? Man er nødt til at forholde sig til den eksisterende udfordring, uanset om den er højere eller lavere, end man havde regnet med. Jeg er enig i, at hvis vi indstiller indvandrersystemet på årligt at skulle modtage, indkvartere og integrere 5000, vil vi få et system, som er hundrede gange mere velfungerende. Vi vil få mere stabile modtageforhold, og det vil skabe forudsigelighed. Det er blot vigtigt at have nok statemanship til at stille sig op og forklare, hvornår vi i et enkelt år står i en situation, hvor vi er nødt til at løfte kvoten”, sagde Thomas Gammeltoft-Hansen.

Næsten alle, der deltager i den generelle flygtningedebat, peger på, at det er bedst at gøre en indsats i "nærområderne". Men det blev undervejs i dialogen i Helsingør, blandt andet fra salen, understreget, at landene i syd, nærområderne, allerede er de virkelige humanitære stormagter, som i globalt perspektiv bærer langt den største byrde ved at tage sig af verdens flygtninge.

"De flygtningestrømme, vi så i 2015, var en nærområde-situation, der ikke længere var bæredygtig, og det kan ske igen", mindede Thomas Gammeltoft-Hansen os om. "Hvis vi taler om bæredygtighed i et tidsperspektiv, tyder meget på, at jo tidligere vi sætter ind, jo billigere er den opgave, vi står overfor. Det gælder også i Danmark, at jo længere tid der går, før vi tilbyder folk arbejde og uddannelse, jo dårligere klarer de sig".

Thomas Gammeltoft-Hansen understregede, at en bæredygtig flygtningepolitik er mulig.

"Det globale antal fordrevne svarer til cirka en procent af klodens befolkning. Det er mange, men det er ikke u håndterbart. Langt de fleste er internt fordrevne og har først og fremmest brug for hjælp lokalt. I takt med at tallene vokser, er pengene til international bistand også vokset. Det er godt, men desværre langt fra nok. Hvis vi ser på UNHCR's budget for 2020, er det stadig mindre end, hvad USA's indbyggere bruger hvert år på kostumer og slik til halloween. Så det er ikke en umulig opgave, vi står overfor".

De nordiske lande fører en meget forskellig udlændingepolitik, men det er ikke utænkeligt, at de sammen vil kunne spille en positiv rolle i FN's og EU's bestræbelser på at definere en bæredygtig flygtningepolitik, sagde flere af deltagerne som svar på et spørgsmål fra den norske ambassadør, Aud Kolberg.

Charlotte Slente, der er generalsekretær i Dansk Flygtningehjælp, konstaterede, at "vi ikke er dårlige til integration i Danmark. Det er i stor udstrækning lykkedes os at finde beboelse, uddannelse og beskæftigelse til folk. Kriminaliteten, som der snakkes meget om, ser ikke meget anderledes ud end generelt i samfundet".

”Kommunerne siger, at de godt kan klare det. De har prøvet det før. Der er modtagekapacitet hos dem, der håndterer integrationen i dette land, og der er en række organisationer, der står klar til at hjælpe kommunerne med opgaven. Situationen er i dag ude i kommunerne, at mange af dem siger, at de modtager for få flygtninge til at kunne få de rigtige systemer på plads. Realpolitisk er det muligt og nærmest ønskeligt, at vi får flere”, sagde Charlotte Slente.